

[Fogh Rasmussen]

Jeg vil gerne stille hr. Frank Jensen det spørgsmål, om han er indstillet på at lade denne forandringens vind blæse sådan, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond nu bliver gjort skattepligtig af sine investeringer, ligesom private borgere er skattepligtige af deres investeringer.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er en ting, der undrer mig lidt i hr. Frank Jensens tale og sådan set også i statsministerens redegørelse, og det er den lovprisning af Københavnertopmødet, som vi kan høre. Når vi hører den danske regering, kan man få det indtryk, at der er tale om et kolossalt vendepunkt i EF-udviklingen efter Københavnertopmødet. Men det er jo ikke det indtryk, man får, når man læser den udenlandske presse, og når man hører, hvad der bliver sagt fra andre lande.

Lige meget hvad vi mener om disse ting, tror jeg, det er vigtigt, at vi især om EF begynder at føre ærlig snak. Og ærlig snak betyder altså, at Københavnertopmødet ikke fik nogen særlig stor betydning.

I forhold til arbejdsløshedsbekæmpelsen ved alle jo, at der blandt EF-landene er uenighed om de spørgsmål. Den engelske regering og den tyske regering er ikke enige i den måde, den danske regering tænker på på disse områder, så der blev tale om nogle højst uforpligtende vedtagelser. Alle ved jo, at der er dyb uenighed om den jugoslaviske tragedie blandt EF-landene.

Det er ikke nogen bebrejdelse mod det danske formandskab, for det har været en vanskelig sag at håndtere, men hvis vi skal have en ordentlig EF-diskussion, forudsætter det i det mindste, at den danske regering har den åbenhed i forhold til befolkningen, har den ærlighed, der er nødvendig, hvis man skal diskutere det reelt i stedet for at lave et skønmaleri, som der har været tendenser til hos statsministeren og også hos hr. Frank Jensen i hans tale i dag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Frank Jensen brugte mange gange ordet handlekraft i sin tale, og statsministeren gjorde i sit indlæg meget ud af skattereformen og erhvervslivets reaktion på den. Statsministeren

sagde, at erhvervslivets reaktion er – det er næsten et statsministerord – positiv og konstruktiv. Erhvervslivet vil ikke blive ramt negativt, sagde statsministeren. Erhvervslivet har argumenteret for en sådan reform gennem mange år.

Jeg må nu nok sige, at det ikke var den opfattelse, vi fik i Folketingets Skatteudvalg, med de utallige deputationer, der kom og gjorde indvendinger fra erhvervslivets side.

Det er heller ikke den opfattelse, jeg får, når en af sværvægterne i dansk erhvervsliv, hr. Hans Skov Christensen, i dag i B.T. siger: »Dansk Industri har beregnet, at skattereformen vil betyde en ekstraregning på virksomhederne i milliardklassen. Alene for industrien er der tale om et beløb på 1-1,5 mia. kr.«

Videre siger han: »Derudover nærmer det sig rent valgfæsk, når Mogens Lykketoft hævder, at skattereformen vil give lettelser for over 90 pct. af danskerne.« Konsekvensen er, slutter han, at de sidste 10 pct., der kommer til at betale, er erhvervslivet, og det kommer til at koste arbejdspladser.

Jeg synes, det er meget vanskeligt at give det et erhvervsvenligt indtryk, når vi netop har gennemført en skattereform med en ejendomsavancebeskatning, så det basker noget, en goodwillbeskatning med tendens til tilbagevirkende kraft, aktionærbeskatning, investeringsfonde, varelager nedskrivninger, udlandslempe – jeg kunne blive ved i lang tid.

Jeg må give hr. Frank Jensen ret i én ting: Regeringen har sandelig vist handlekraft på disse områder.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg sige også i forlængelse af den debat, der udspandt sig i formiddags om projektydelsen, at fru Lilli Gyldenkilde lige så vel som andre her i salen ved, at det forlig, der blev indgået i sommeren sidste år – ikke med Socialdemokratiets stemmer, men uden om Socialdemokratiet – bør respekteres ligesom alle andre forlig, der lå forud for regeringsdannelsen.

Fru Lilli Gyldenkilde har fundet frem til, at nogle vil gå ned i ydelse i forhold til deres konstanthjælp, og vi vil selvfølgelig gerne se på det regnestykke, som fru Lilli Gyldenkilde har fået i Socialudvalget. Men som jeg har forstået det,